

Výlet do Kladrub 13. 7. 2019.

V sobotu 13. 7. jsme se znovu vypravili do Kladrub u Stříbra. Při výletu seniorů 6. 6. Irenka zjistila, že se v klášterním kostele bude konat varhanní a houslový koncert. Když se domluvíme, mohli bychom jej navštívit. Pro většinu z nás by to byl zajímavý a nový zážitek. Přihlásilo se nás osm, na dopravu stačila dvě auta. Domluvili jsme si místo srazu, dobu odjezdu a do náplně výletu jsme ještě zahrnuli návštěvu Kladrubského muzea. Spolu s předpokládaným obědem v Klášterní restauraci jsme měli program na celý den.

V jednom z minulých popisů našich výletů, jsem vyslovil kacířskou úvahu, že na ochranu před dopravní policií zatím neexistuje žádný sprej. To je sice pravda, ale ukázalo se, že řešení je mnohem jednodušší. Stačí na výlet vyjet v pěkném dešti. To se nám tentokráte dokonale povedlo. Vyjžděli jsme v docela prudkém lijáku - na cestě tam, ani zpět, celkem 250 km, jsme nezahlédli jediného příslušníka. Jak se říká, i špatné je pro něco dobré. Ještě v dešti jsme najeli na D5, po poklidné jízdě jsme na 107. km dálnici opustili, pak třikrát odbočili doprava a byli jsme v Kladrubech na náměstí. Rozhlédli jsme se po náměstí a prohlédli jsme si muzeum. Hned v první expozici je interaktivní model Kladrub, kde se návštěvníci zajímavým způsobem seznámí s historií městečka. Model je shora osvětlován barevnými světly, dobře je tam znázorněna osudová událost - požár, kdy v prudkém větru lehly skoro celé Kladruby popelem. V expozici o benediktinských řeholnicích jsme si prohlédli a přečetli panely. Protože jsme dost zvědaví, zaujal nás obrázek Benediktinského kostela v Praze na Smíchově. To je vlastně skoro doma, přesto si z nás nikdo nevybavil, kde tento kostel je. Dostali jsme za domácí úkol zjistit polohu kostela. Shodou okolností, mě večer doma navštívil můj kamarád, který se v historii dost vyzná. Bez mrknutí oka prohlásil, že je to klášter sv. Jiří na Hradčanech. Druhý den jsem si to ověřil, měl pravdu.

Po prohlídce muzea jsme zaparkovali naše vozidla před klášterem a šli na oběd. Moje hodnocení restaurace je následující. Kde vaří svíčkovou, tam se mi líbí. Po obědě byl do začátku koncertu volný program. Já s Maruškou jsme se vydali k lehkému opevnění. Tam jsme dohnali Pavlu s Petrem. Bunkr jsme původně shlédli při zájezdu seniorů v Kladrubech v červnu tohoto roku. O prohlídku byl však takový zájem a místa ve vnitřní části bunkru tak málo, že jsem v něm nebyl. Tentokrát jsem si to ale vychutnal! Byli jsme tam tři - plus průvodce, přesto tam bylo dost těsno. Dřív museli být vojáci podstatně štíhlejší než my dnes. Bylo tam tolik co povídat, že jsem se bál, že nestihneme koncert.

Takže koncert! Musím přiznat, že jsem byl na vážné hudbě v kostele poprvé. Chtěl jsem si vychutnat umělce i pohledem. Sedli jsme si do prvních řad u oltáře - abychom měli vše z první ruky. Program jsem obdržel při vstupu do kostela před koncertem:

Jaroslav Tůma – varhany a Lucie Sedláková Hůlová – housle

Uslyšíme hudební skladatele Hasslera, Corelliho, Marcella, Händela, Glasse, Masseneta, Tůmy a sonátu G dur od Johanna Sebastiána Bacha. Uši si hudebního zážitku užily. Protože skladby, které byly na programu, neznám, snažil jsem se orientovat přestávkami. Bohužel, jsem se brzy ztratil. Rozhlížel jsem se po interiéru kostela, výzdobě a oknech. Benediktinský klášter (nejstarší v Čechách) založil v r. 1115 Vladislav. Dnes je to národní kulturní památka. Původně románská bazilika Nanebevzetí P. Marie z poloviny 13. století byla přestavěná geniálním J. Santinim v letech 1712-29 ve stylu barokní gotiky. Viděl jsem gotickou Madonu z 15. století, hrobku Windischgrätzů, starou prelaturu, starý konvent, lapidárium soch M. B. Brauna a slyšel jsem unikátní barokní varhany a housle italského mistra 2. poloviny 18. století. Byl to zážitek!! Koncert se mi velmi líbil a moc rád pojedu znovu.

Po koncertě jsme zašli společně ještě do Klášterní restaurace na sladkou tečku a jeli spokojení domů.

Zdraví Pavel